

направіжтъ и у нась отдељни землядѣлчески училища, написахъ въ това кратко ржководство за землядѣліе, кое съмъ извлѣкълъ отъ най добри-ть и най нови-ть чужди ржководства, и съмъ го приложилъ, колко-то съмъ можалъ, за нашъ-тѣ земѣж. Въ него съмъ споменжль, както видите, и много такива нѣща, които нѣма у нась, нѣ азъ това съмъ го направилъ нарочно и ный да ся учимъ, както и други-ть образовани народи, кое е полезно, та да го направимъ и у нась.

Мое-то желаніе е было да прinesж, колко-то е възможно и азъ ползж на народно-то общо образование, споредъ силж-тѣ си; а на васъ на ваши-ть наставници и въобще на народа, оставя да го оцѣнїжтъ, да го удробрїжтъ. Ако видїж че желаніе-то ми ся испълва, азъ съмъ намыслилъ да ви поднеся и друго по-пространно и по-научно, за въ средны-ть класове въ градски-ть училища, и за въ по-горни-ть въ селски-ть, а колко ще отговаря на назначение-то си, това остава: народа — нашитъ учени да го уцѣнятъ. За по-лѣсно изучваніе, то е раздѣлено на уроци, съ въпроси, кои съмъ нарѣкалъ УКИ. Тѣзи рѣчъ азъ не съмъ ѹж измыслилъ, а съмъ ѹж зель отъ народни-ть уста, коя най добрѣ замѣнува чуждѣтѣ думж урокъ; защо-то ный, кога учимъ нѣщо, не казвами урочиж, а — учїж отъ ука, кога ся научи нѣщо, става *наука*, а урокъ нещо рѣче *наука*, а ука. Тая рѣчъ УКА е чиста наша, коя може и най простія чи-лякъ да разбере какво ще кажи.

Като желаіж да извадитъ ползж отъ това кратко землядѣлческо ржководство, кое въ второ-то изданіе нарекохъ **Катихизисъ**, кое му прилича споедъ реда на изложеніе-то му, молж вы, коги го изучавате, наглѣ-двайте добрѣ и надѣаше-то *ступаиство*, забелѣзвайте сичко: какъ расте растеніе-то, какъ цѣви, какъ зрѣй и, ако щете, правете манички опити въ градинѣ-тѣ си, на лозиѣ-то си, на добытака си и прч. а тѣзи малки-ть опити съ врѣме, можтъ голѣмж ползж да ви пренесжтъ. Да-но бѫде това мъничко ржководство *основа* и *начало*, на кое да ся изѣзида послѣ голѣмо-то бѫдже зданіе на землядѣлчески-ть науки въ нашето отечество!

1 Януарій 1874, Цариградъ.

Ц. Гинчовъ Шкипърцевъ.